

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedijerja v „Katol. Tiskarni“, Voduljkove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznikov, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 151.

V Ljubljani, v četrtek 5. julija 1894.

Letnik XXII.

Praznik sv. Cirila in Metoda.

Vi veste, kako sta zaslužna za Slovane vaša sveta očeta v veri Ciril in Metod . . . Po njunih krepostih in njunem delovanju je večina rodov vašega debla prešla omiko, in zveličanje.

Apostolsko pismo Leona XIII.

S posebno hvalo omenja Leon XIII. v zadnjem svojem apostolskem pismu blagovestnikov slovanskih sv. Cirila in Metoda, vzlasti zato, ker sta s svojimi plemenitimi krepostmi in svojim apostolskim delovanjem priborila in vtrdila pri večini slovanskih rodov krščansko vero in krščansko omiko ter s tem omogočila tudi Slovanom, da so se pridružili kulturnim narodom.

S posebno hvaležnostjo se moramo spominjati pa tudi mi katoliški Slovani sv. Cirila in Metoda vzlasti danes ob nju častitem godu.

Bolj nego kedaj se nam uprav ta spominski dan oživlja spomin na blagonsno življenje in delovanje sv. blagovestnikov naših v devetem stoletju. Kako vzorno in brezmadežno sta živela v svoji mladosti, kako skrbno se pripravljala za svoj poklic, kako goreče se oklenila svojega posla, dasi je bil združen z neizmernimi težavami. Od vzhoda sta donesla luč katoliške vere Slovanom na zahod, s potom svojim in s svojo krvjo sta močila slovansko zemljo, da se je na njej tem bujnejše razvijala rast katoliškega življenja, katero je pospeševala tako čudovita milost božja.

Kakor čarobni sen stopa nam pred oči mogočno kraljestvo Svatoplukovo, s srdom napolni nas vrag domače nesloge in sovražnega tujstva, ki je velikomoravskemu kraljestvu skopal tako zgodnji grob. Krasno se nam kaže udanost in ljubezen svetih bratov do rimske cerkve in do njenega poglavarja papeža. Ondi sta spoznavala svojo vero, ondi sta našla zavetja in pomoči.

Vse to nam živo slika današnji dan in vse to nam kaže sveta brata v čarobnem, nebeškem blesku. Podoba ta k posnemanju nas sili . . .

Posebe zdi se nam vredno omenjati, da uprav sedaj v naših časih hoče previdnost božja vrniti vzhodu, kar je dal zahodu slovanskemu pred 900 leti. Veliki Leon XIII. goji in pospešuje na vse strani misel zjedinenja vseh Slovanov v katoliški cerkvi.

Tej veliki misli daj Bog tudi tako velikih pospeševalcev, kakor je Leon XIII.

Katoliški Slovani pa skrbimo, da s katoliškim delovanjem in življenjem pospešujemo to neizmerno važno nalogo. Bodimo najprej katoliški Slovani med seboj jedini v načelih katoliške vere, jedini v delovanju in življenju po teh načelih. To bo najlepši vzgled in najmamljivejše vabilo za ločene brate, da se čim preje povrnejo v naročaj materi svoji, katoliški cerkvi.

Tako se zgodi na priprošnjo svetega Cirila in Metoda!

Šolske razmere v Istri.

(Izviran dopis.)

Iz Pazina, začetkom julija.

Častitim prijateljem cenjenega Vašega lista so žalostne razmere Slovencev i Hrvatov istrskih iz raznih dopisov i člankov precej dobro poznane. Vendar bi utegnili prijatelje naše po širni domovini slovanski zanimati, ako jih opozorim na šolsko novelo znanega neizprosnega slavjanifoba dr. Constantinija. Omenjeni odvetnik i bivši poslanec kupčijske zbornice predložil je lani v deželnem zboru premembo deželnega šolskega zakona dne 3. novembra leta 1874. § 9. te postave se glasi: Poučevanje obligatnih predmetov v javnih ljudskih šolah je brezplačno. Odpravlja se uvednje vsakega šolnine.

Večina istrskega sabora pa je sprejela načrt postave Constantini, koja nalaga vsem otrokom šolskim brez razlike spola šolnino i to vsakoletno od

pet kron, koje ima občina vsako polletje antecipatno pobirati i dostavljati deželnemu šolskemu zakladu.

Vsakemu poznavaleu naših razmer je na prvi pogled jasno, komu na kvar se je ta načrt sprejel i priporočal Nj. Veličanstvu na potrjenje. Že sedaj gotovo v nobeni kronovini avstrijski se narodne šole tako slabo ne pohajajo, kakor v Istri. Ako pa gori omenjeni postavni načrt postane veljaven, potem pa lahko šolska poslopja mej Slovani v Istri kar zapró. Kmet naš ni dakov ne more plačevati, vrhu tega tlačijo ga Krujeli z židovskimi obrestmi, a sedaj naj pa še od vsacega šolarja plača po pet kron na leto. Gospod Constantini! dobro poznamo vašo namero. Dosti slabega ste že storili našim kmetom; sedaj jim hočete še ljudske šole zapreti. Samo zato, da bi istrski Slovan ostal neveden, češ, potem ga ložje rabimo za svoje namene v političnih i gospodarskih vprašanjih.

Ni se tedaj čuditi, da je glasoviti ta načrt zbudil mej zavednimi rodoljubi veliko nevoljo. Da, še celó neke italijanske kmetske občine protestovale so. Do sedaj je šole vzdrževala cela dežela z nametkom na direktne davke. In to je bilo pošteno! V prihodnje plačeval bode težak, koji v znoju svojega obraza služi sebi i svojim hruh, prav tako od vsacega učenca po 5 kron, kakor bogataš, koji živi od oderuških obrestij.

Pri tej priliki pokazal se je glavar pazinski Schwarz zopet v pravi luči. Občina žminjska hotela je v svoji sednici dne 28. maja t. l. tudi protestovati proti nameravanej postavi, oziroma prositi vlado, da naj ne pošlje je na potrjenje Njeg. Veličanstvu. Da si g. Schwarza tedaj, ko ga želiš, gotovo ni v občini, pripeljal se je k gori omenjeni sednici i nagovarjal ljudi tako dolgo, da se je sklenilo preiti na dnevni red, oziroma na predlog, da se protestuje proti novemu zakonu. Pri tem se je posluževal z vso svojo zgovornostjo vsakeršnih sredstev, da je le nevedne zastopnike dobil za se. Vpra-

LISTEK

Brezbožniki so slabi domoljubi.

(V »Vlasti« napisal Pohunek.)

Ali more nevera domovini koristiti, ali more iz nevere izrasti prava ljubezen do domovine, ljubezen, katera vzbuja k plemenitim delom, ljubezen, katera je vedno pripravljena žrtvovati se za domovino in katera se ne obotavlja i življenje dati, če potreba zapoveduje?

Mislim, da bo vsak odgovoril, da se to komaj more zgoditi, ker k takim plemenitim delom je treba moči, velike moči, te pa nevera podati ne more, ker je sama na sebi slabost.

Vemo jako dobro, da se neverci radi nazivljajo „močne duhove“, a verjeti tega ne moremo, pravimo pa z besedami Lammenaisa: „Če mora biti človek čednosten in srčen, da bi bil pobožen, je treba samo strasti in torej slabosti, da bi bil neverec, ker se srce nagiblje na ono stran z vso težo svoje pokvarjenosti.“ (Essai sur l'indiff.)

Kaj bi neverce sploh moglo spodbadati, da naj darujejo svoje moči splošnemu dobremu? K več-

jemu se morda nadejajo dobička ali vsaj hvale in slave. Kdor pa iz teh vzrokov daruje svoje moči človeštvu, ta služi prav za prav sebi, in če kmalu ne dobi tega, česar si je želel, ne dobi za svoje delovanje pravega vzroka in — omahne! Ali ga bode morda naučila k velikim delom vsaj nada, da bo njegovo ime slavno v bodočnosti? A ta nada je prvič jako nezvesta, drugič pa se lahko in rado pozabi, kar je že minulo in česar nimajo ljudje vedno pred očmi; zato trpi slava, če tudi jo človek res dobi, jako malo časa. Ali se ni pritoževal Gothe: „O kako je minljiv človek, da tudi tam, kjer ima varnost svojega bitja — — v spominu, v duši svojih dragih, da tudi tam mora ugasniti in to — kmalu!“

Res, kmalu, tako da bi velika večina tudi teh, katerih pri pogrebu so tekale obilne solze, mogla reči z Lensuom:

„Bei Sterbetages Wiederkehr
Befeuchtet sich kein Auge mehr.“

A za tako ne samo negotovost, ampak tudi kratko slavo bi hotel neverec prinašati duševne in gmotne daritve? Da bi takšno slavo dobil, bi hotel dati v poštenem boju za domovino — svoje življenje? Razpor, ki se rodi v takem kritičnem trenutju za

neverce, slika po našem skromnem presojevanju dovolj dobro Young pišoč: „Kam greš, pogumen?“ Branit domovino!“

Da, če si prepričan o tem, da si neumrjoč, lahko nasprotuješ smrti, ker veš, da te ne more uničiti. Če pa izgubiš s tem svojim življenjem vse, smili se mi tvoja srčnost. Vrne se in živi — seveda bodo dejali, da si strahotepec — ali bodi tako ne-spameten in umri. Pusti domovino, naj pogine, in glej, da se le ti sam ohraniš! — A ukazuje domovina in kralj moj veleval, naj umrem! Kaj ti je mar domovina in tvoj kralj? Če nimaš neumrjoče duše, pazi, da svoje življenje ohraniš, dokler le moreš!“ (Tožbe, noč 7.)

Taki glasovi morda odmevajo v srcu neverca, če ima za domovino žrtvovati življenje. Ali ga bo morda k tej žrtvi naučevala nada nevenljive slave, nada, da bode živel v spominu hvaležnih potomcev? — Tu pa moramo zopet reči, da je že Horac pel: „Že pred Agamemnonom je bilo na svetu veliko srčnih; vse pa krije dolga noč pozabljenja.“ Montaigne pa je napisal: „Koliko krepkih je pokopano v posameznih bojih?! Med toliko tisoč srčnih, ki so v 1500 letih na Francoskem umrli z orožjem v roki, niti sto jih ni, katere poznamo po imenu. Spomin

5. 43.

šam sedaj, kdo je dal vitezu Schwarzu oblast, da sme na tak način v javni sednici ljudi nagovarjati za postavo, koja bi bila v veliko škodo šolskemu pohajanju.

Vendar pa se nadajamo, da bodeta naša gospoda zastopnika dr. Laginja in Spindl v zvezi z vsemi praviimi prijatelji narodnega šolstva po Istri dosegla, da nesrečna i pogibeljna postava Constantini ne pride v veljavo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. julija.

Severna železnica in mesto Lvov. Severna železnica po nekem zakonu plačuje dohodarino v Lvovem in seveda tudi občinske priklade na ta davek. Mesto Lvov je nedavno sklenilo, da se te priklade določijo na 20% za dohodarino do 500 gld. in 30% za dohodarino čez 500 gld. Severna železnica bi bila morala plačevati precej več doklade kakor sedaj. Pritožila se je na upravno sodišče, češ, da mestni zbor nima pravice nakladati priklad v progresivni meri. Upravno sodišče je ugodilo pritožbi in bogatini so obvarovani plačila višjih občinskih priklad, nego jih plačujejo drugi manj premožni občani. Nižji razredi ljudstva pač take razsodbe ne bodo veseli, ker jih zadenejo nova večja bremena, da si že sedaj jedva zmagujejo davke.

Bolgartija. V Srbiji in Bolgariji je mej strankami tako nasprotje, kot redko kje drugod na svetu, in to mej strankami, ki se ne ločijo toliko po načelih, kakor po osebnostih. Ko kakšna vlada odstopi, premišljajo takoj, kako bi prejšnjo tožili. V Srbiji je več mesecev zatožba proti liberalnim ministrom vznemirjevala, dokler ni kralj vsej komediji naredil konca, sedaj pa hočejo v Bolgariji nekaj podobnega vprizoriti. Razložek je le to, da so v Srbiji imeli dobro podlago za tožbo, dočim v Bolgariji še le ugibljejo, kako bi tožbo podprli. Več odvetnikov, ki so pristaši sedanje vlade, je razglasilo, da so pripravljeni vsakemu zastonj napraviti tožbo, kateri misli tožiti kakega prejšnjega ministra zaradi zlorabe uradne oblasti, ali sploh zaradi kake krivice, ki se mu je godila pod prejšnjo vlado. Na ta način se nadajajo, da dobe gradivo, na podlagi katerega bodo v sebranju predlagali, da se toži prejšnje ministertvo.

Nova bolgarska vlada misli bolj varčevati, nego je prejšnja, da naredi red v financah. Pomanjšati misli tudi nekoliko število uradnikov, katerih je preveč pri nekaterih uradih. Predlagala bode tudi, da se nekoliko predela pokojninski zakon, ker po sedanjem zakonu je preveč stroškov za pokojnine. Uradniki dobe prehitro pravico do pokojnine. Posebno so prevelike ministerske pokojnine. Seveda še ni gotovo, da bi se vlada odločila tudi te pokojnine ponižati. Seveda je še treba počakati, kaj da vlada zares izvrši, kaj pa samo obeta. Sedaj je novi vladi pred vsem na tem, da prejšnjo očrni in da si dobi popularnost.

Kazimir Perier je zbornici se zahvalil v posebnem pismu za izvolitev. V njem se spominja pokojnega Carnota in obsoja grozno hudodelstvo. Kazimir naglašja, da čez sedem let položi predsedstvo

ne samo vojskovodij, ampak tudi boj in zmag je izgubil.

Res bode dvomil neverec, ali bi daroval življenje za domovino in ali bi ga saj izdal v kakšno nevarnost. Ogibal se bode tudi, kolikor mogoče, vsakega važnejšega delovanja v blagor domovine, iz česar ne bi imel osebne koristi v kakoršnikoli podobi. Kjer se silijo v službah domovine najprej brezverci, tam čakajo gotovo veliko dobička. To je res važen pojav: v istem razmerju, v katerem gine vera iz srca, v istem razmerju mineva iz njega tudi prava ljubezen do domovine.

Poglejmo n. pr. Leopardija. Ta veliki a nesrečni duh poslavlja se v svojih pesmih če dalje tem bolje z vero, a tudi — s svojo domovino; domovina pa in vera ste mu bili potem samo sredstvo, da bi mogel ginljiveje slikati svoj pesimizem. On ni bil sicer pesimizmu udan iz prepričanja in tudi niti od vere in od domovine ni odpadel, ker je, kakor sam pravi, pisal pesimitiški samo zaradi tega, da je v tem žalovanju našel tolažbo svojemu sreču, a vendar je zanimivo pri tem imenitnem pesniku, ki je bil preje naudušen kakor za verske ideale, tako tudi za domovino, kako z živo vero pade tudi ljubezen do domovine.

(Dalje sledi.)

v druge roke. Ta čas bode pa varoval pravice, ki mu jih daje ustava. Zbornicama priporoča, da naj se ozirata na želje dežele, skrbita za dobro ime Francoske, za napredek kmetijstva, obrtnije in trgovine. Republika ne sme biti le torišče za osebno častihlepe, temveč mora gledati na gmotno in нравno zboljšanje razmer. Skrbeti se mora za napredek, javni red in socialni mir. Socijalistični poslanec Vaillant je predlagal, da se izvoli odsek 33 članov, ki izdela odgovor na to predsednikovo izjavo. Socijalisti hoteli so vprizoriti hudo debato, s katero bi bili napadali novega predsednika in njegovo izjavo, ki govori o ohranjenju reda. Ta predlog se je odklonil s 450 proti 70 glasovom, ker ga razen socijalistov še radikalci niso podpirali.

Gladstone je odložil svoj državnozbornski mandat. Čez 60 let je bil član zbornice poslancev. Bil je vodja angleške liberalne stranke. Mož je bil poln najboljših nazorov, žal da ni mogel vsega dovršiti, kar bi bil rad. Posebno je obžalovati, da ni rešeno še irsko vprašanje. Odstop Gladstonov gotovo ne ostane brez vpliva na daljni razvoj angleškega parlamentarnega življenja. Res Gladstone ni bil več ministerski predsednik, ali veljal je pa še vedno za vodjo liberalne stranke. Noben sedanji liberalni vodja ga ne bode mogel nadomestiti, ker nima takega vpliva na narod. Nekateri mislijo, da se sedaj združijo liberalci in liberalni unijonisti. Po drugih mislih pa utegne liberalna stranka še bolj razpasti, ko ni več Gladstona. Posebno se ne ve, če bodo zastopniki delavcev še nadalje hodili z liberalno stranko. V Gladstona so imeli zaupanje, ali v Roseberyja ga nimajo.

Koreja. Vse kaže, da pride do vojske mej Japanom in Kitajem zaradi Koreje. Koreja ima kakih 8 milijonov ljudi in je bilo do sedaj pod Kitajsko vrhovno oblastjo. Plačevala je Kitajcem nekaj davka, tako je pa bila skoro popolnoma neodvisna. Japanci se pa že tudi dolgo časa prizadevajo, da bi si pridobili večji upliv na Koreji. Japanci so že 1882. in 1884. leta bili zasedli Korejo. Povod sedanjemu razporu so pa dogodki iz 1889. leta. Tedaj je bila korejska vlada prepovedala izvažanje fižola v Japan. Zato je korejska vlada imela pravico, samo bi to bila morala pravočasno naznaniti japonski vladi po neki pogodbi, ker pa ni storila. Japonski trgovci so imeli zaradi tega mnogo škode. Zahtevali so odškodnino. Koreja je po precéj dolgem upiranju dovolila precejšnjo odškodnino v obrokih, ali obljube ni držala. Nasprotje je bilo vedno večje. Posebno je je to pospešilo, ker sta na Japonskem bila umorjena dva korejska beguna in je korejsko poslaništvo vzelo morilca v varstvo. Izvedelo se je namreč, da je morilca najel sam korejski kralj in ju po umoru bogato obdaroval. Ker je kralj korejski doma grozovito vladal, začel se je vstane. Vstasi so vzeli glavno mesto. Kralj je prosil Kitajce za pomoč, in so odposlali na Korejo 2000 vojakov. Japanci so jih prehiteli. 9000 Japancev je prišlo na Korejo, zasedlo glavno mesto in vjela kralja. Japanci zahtevajo, da kralj pred vsem Kitaju naznani, da ne priznava njegove nadoblasti in prizna vstavno oblast Japana. Ker se Kitajci ne mislijo radi voljno odreči svojih pravic, pride do vojske.

Razgled po slovanskem svetu.

Iz Prage, 24. junija.

Narodna slavnost na razstavišču se je sijajno zvršila. Vse točke programa so morale vsacega razveseliti in tudi njegov mošnjiček odpreti. Koliko znaša čisti dohodek se še ne ve, precej velik pa bode, ker se računa obisk slavnosti v vseh treh dnevih na 80.000 oseb. Prav je tako, ker mora „Matica“ vse moči napenjati, da kljubuje schulvereinu. Šol je že ustanovila ravno sto. Cvetlični korso izostane. Tako je sklenil slavnostni odbor, oziraje se na važne razloge. — Akademski senat češkega vseučilišča je naznanil, da se ne smejo vseučiliščniki vdeleževati delavskih shodov, in ne smejo biti udje njih družb. — Mojster Vaclav Brožik je imenovan od bavarskega princa Luitpolda častnikom zaslužnega reda sv. Mihaela. Brožik je naslikal v „Zofinu“ sliko „molitba k sv. Linhartu“, o koji sem pisal pred 14. dnevi. — V Svetci pri Bilinu so streljali dvakrat v spalnico župnika Martina Oldricha. Ranili ga niso, pa prav lepo vendar ni to! — Stirnajstletni učenec Jakubička v Železnem Brodu je postal zgodovinska oseba. Še celo francoski časopisi o njem pišejo. Kaj pa je naredil? Ko je bilo 3½, je spravil svoje bukve, vstane in odhaja. Učitelj

ga vpraša, kaj je, in gospodič odgovori: ravno sedaj sem star 14 let, toraj zapuščam šolo. Z Bogom tovariši! Ni-li to učenec po postavi? — V Lobkovicah je utonilo v Labi 5 otrok, ki so se usedli na voz pijanega hlapca, in ki je tako spretno vozil, da jo je zavil mesto na brod v vodo. — Franc Duda, član „Omladine“, obsojen na 13 mesecev ječe, je bil pomiloščen. Z materjo se je odpeljal, a med potjo v deželno bolnišnico, je umrl. Bil je jetičen. — Profesorju filozofije dr. Kadeřávki so priredili njegovi poslušalci ovacijo. V imenu svojih tovarišev bogoslovcev se mu je zahvalil pravnik Vlk. — Mladočeški radikalni list „Plzenské Listy“ pišejo o mladočeški opoziciji tako-le: „Če pojde tako naprej, se mora vsak prepričati, da je naša opozicija sicer silno hrumna, a neškodljiva, neodkritosrečna, papirnata, da se ni treba pred njo bati. Bolje bi bilo, ako bi pustili vso opozicijo, ker na ta način škodujemo češki stvari bolj, kot koristimo, smešimo se! Povemo to javno, ker dandanes moramo biti odkritosrečni, ako nečemo dočakati velike škode.“ — Ruske konje imamo že tukaj. Kupovalca sta imela 6000 gld. na razpolaganje, a izdala sta za 545 gld. več, kupila sta pa le slabo. Vsak konj bi bil moral biti visok 16 pestij, 6 jih je manjših, mnogi imajo različne napake, in za novi pogrebni voz ni niti jeden par. Od danes naprej bodo vozili vozove za smeti konji po 500 gld. Tako je mladočeško gospodarstvo. Sicer se je sklenilo pred nekaj leti, da se morajo kupovati za mestne potrebe konji na Čoškem in Moravskem. Mislim, da bode v sredo z novimi konji poskušnja.

Iz Brna, 24. junija.

V Mor. Ostravi so slavnostno posvetili „Narodni dom“, ki stane 150.000 gld. Ako bi se ne bila zgodila ona grozna nesreča v Karvinu, bi se bilo vršilo vse veliko slovesneje, pa tako se je vsak spominjal nesrečnih žrtev, vdov in sirot. Čisti dohodek od slavnosti je pripadel družinam ponesrečenih. Grof Larisch je ukazal izplačati takoj vsaki vdovi 50 gld., na leto bode dobivala 42 gld. in vsaki otrok 12 gld. Njegova zguba je velikanska, ker se ne bode moglo delati, kakor pravijo nekateri, celo leto radi plinov, kojih se v rudniku mnogo nahaja. Delalo je pri njem 3400 delavcev, sedaj jih bodo razvrstili v druge rudnike. Pri reševalnih delih sta pokazala poseben pogum Racek in Framme. Racek je rekel, preden se je v globino peljal: „poli samec sem, za moje sestre bode že kedo poskrbel! Oni spodaj potrebujejo bolj pomoči.“ Ko je pa spoznal, da je velika nevarnost, je še zaklical: rešite se! ali prepozno je bilo. O razmerah delavcev v Mor. Ostravi je različno mnenje. Jedni pravijo, da ni v jami vse v redu, drugi zopet trdijo, da si boljšega reda ni mogoče misliti. Jedni delavci tožijo, da premalo služijo, 14—18 gld. na mesec. — Na lice mesta so prišli tudi socijalisti šuntat, jednega so zaprli. Sedaj se je ustanovilo kat. soc. društvo „Bratstvo“. — Vsled mnogega dežja je vse preplavljeno. Visla je strašno narastla, v Černi Vodi je 120 rodbin brez podstrešja, voda je mogo hiš odnesla. Škoda je ogromna kakor na njivah, tako na poslopih in cestah. — Za rekonstrukcijo začasnega gledališča v Brnu se nabirajo delnice po 25 gld. — Policijsko vodstvo je prepovedalo turnerjem nositi velikonemško trobojnico; prav bi bilo, ako bi se to zgodilo tudi v Olomucu. — Na vse kriplje rujejo „Lid. Nov.“ in „Nár. Listy“ zoper katoliški shod. Poslednji pišejo, da bode imel še ob dnevu začetka mnogo ovir. Če bodo ovire take, kakor so bile ob nemškem shodu, častitamo k zmagi liberalcev, ki sedaj nič drugega ne poznajo, kot razsajati. Lepega orožja se poslužujejo „L. N.“ Všeč jim ni „Cyrillo-Methodéjská záložna“, ker posojuje na velike obresti. Na to naj odgovorita gg. dr. Stránský, ki ima ondi svoje denarje naložene in dr. Tuček, ki je njen zastopnik. Dobro jo je lidova gospoda zadela. Enako graje vredna je tiskarna benediktincev v Rajhradu, katera po poročilih „L. N.“ tiska le srednjeveške spise, vozne listke v nebesa, prodaja revežem lurdsko vodo po 3 do 5 gld. Pozabila je vsevedna veleučena gospoda, da je ravno ta tiskarna ustanovila več knjižnic na prosojno osrednje šolske matice in v n-eno popolno zadovoljnost. Popred so lidovci napadali narodno stranko, najraje bi jo bili uničili, a sedaj so obrnili list. Narodna stranka se mora ohraniti, se glasi sedanji „ordre“ in za to se mora združiti z lidovci. Lani so svarili duhovščino, naj se ne brati z narodno stranko, letos svetuje isto narodovcem: pustite klerikalizem. Ni bilo prav od na-

rodne stranke, da se ne bodo poslanci shoda vdeležili, spoznati bi bili morali namen pisanja „L. N.“ Da rogovili imenovani list toliko zoper kat. shod, ni prav nič čudno, kajti pisal je pred nekaj dnevi, da bo de višji pastir pri vizitaciji v Vel. Mezeriču delil apostolski blagoslov na trgu — zastonj. Ko omenjam vojsko zoper katoliški shod, moram omeniti tudi, da se i za shod mnogo stori. Mestni zastop v Priboru je sklenil, da se odpošlje k shodu deputacija.

Cerkveni letopis.

Novi križev pot na Breznici.

Z Breznice.

Praznik sv. Rešnje krvi smo proslavili, da ga lepše ne bi mogli. Postavili smo spomenik — kateri nas spominja trenutkov, ko se je završevalo naše odrešenje — trenutkov, v katerih je tekla sveta Kri za ubogo človeštvo, dokler ni bila prelita do zadnje kaplje. Bilo je blagoslovljenje novega križvega pota. Prelepa slovesnost se je vršila takole:

Ob devetih se je razporedil sprevod od cerkve po poti, koder hodi procesija Veliko soboto. Najprej je šlo sv. razpelo. Za tem so se uvrstili možje. Na to so nesle tri belo oblečene deklice vence, in za njimi sta nesla dva mladenca 1. postajo sv. Kr. pota. Za tem so se uvrstile žene z gorečimi svečami. Za prvo postajo je prišlo še drugih trinajst. Vsaka je bila jednako spremljana. Za zadnjo postajo je šla č. duhovščina; med njo preč. g. dr. Janežič, zvesti prijatelj nekdanje župnije, koder je prvič pastiral. Le ta je imel slovesno sv. mašo. Slavnostni govor je zelo primerno in zares ganljivo izvel g. p. Jožef, ki je blagoslovil sv. Križev pot.

Ni zanemarljena naša cerkev — ali z novim Križevim potom je dobila nov kras.

Zasluga je pač največa g. župnika, ki je ne utrudljiv, kader se gre za blagor bližnjikov in pa za olepšanje hiše božje. Vidi se, da umeva psalmistove besede: „Dilexi decorem domus tue!“ Bog ga ohrani še mnoga leta.

Slikarsko delo je dovršil S. Ogrin. Rezbarsko pa I. Vurnik. Oba sta izvršila dobro svojo nalogo.

Ob priliki podamo natančnejšo oceno tega narejšege plodu slovenskega čopca.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. julija.

(Zrelostne poskušnje na ljubljanski višji realki) udeležilo se je dne 2., 3. 4. t. m. vseh 17 sedmošolcev; od teh sta napravila dva poskušnjo z odliko, 13 povoljno, dva pa sta odložena za dva meseca. — Izpraševalni komisiji predsedoval je deželni šolski nadzornik g. Jos. Suman.

(Vnanjo deklinško nunsko šolo) je včeraj obiskal deželni predsednik, g. baron Hein. Pri svojem odhodu zagotavljal je č. učiteljice svoje polne zadovoljnosti.

(Nemške ljudske šole v Ljubljani) obiskuje 931 otrok. Ako računamo v Ljubljani zelo visoko 5000 Nemcev, je očitno, da se v slovenski prestolnici veliko slovenskih otrok ponemčuje.

(Premije za cepljenje koz) so za leto 1893 dobili gg.: Dr. Jan. Posch 63 gld.; Edv. Globočnik starejši 52 gld.; Jan. Šuntar 42 gld.

(Strela) je užgala dne 30. pretek. m. poslopje Ant. Božnarja v Sarskem, pol. okraj ljubljanska okolica. Škode je 400 gld. Posestnik pa je bil samo za 200 gld. zavarovan.

(V samostanu šolskih sester de Notre Dame) v Smihelu pri Novem Mestu so sv. Petra dan gjenke z učiteljicami vred priredile jako lepo nena- vadno voščilo mil. g. proštu Petru Urhu. Ob 5. popoldne so povabile v svoj dom nekatere duhovnike. Tu so nekatere učenke v pomenljivih nošah predstavljale dvanajst mesecev. Vsaka je nekaj deklamovala in potem čestitala gospodu. Vmes pa se je vrstilo ubrano petje s spremljevanjem godbe, katero so izvajale tudi učenke. Končno se je predstavljaj mal dramatičen prizor, ki je vzbudil mnogo veselja in smeha. Po veselici so mil. g. prošt učenkam dali nekaj lepih nauk, kako naj še naprej združujejo potrebne stvari s prijetnimi. — Ta samostan pod vodstvom č. prednice m. Joane vrlo napreduje. Sedaj se mu priziduje novo veliko poslopje. Bog daj obilo dobrotnikov.

(Iz Vrhpolja pri Vipavi), 3. julija: Dne 1. julija izvolil je odbor podobčine Vrhpolje za svojega častnega občana preč. gospoda kanonika in dekana

I. Hofstetterja v Postojini. Imenovani je gospod že bil dalje časa duhovni pastir v Vrhpolju ter si je takrat in tudi še sedaj kot velik dobrotnik vrhpoljske duhovnije pridobil mnogo zaslug za ondotni okraj. Jednako je odbor v isti seji izbral za častnega občana tudi sedanjega gosp. župnika Henrika Dejak-a v znamenje hvalečnosti za njegovo neumorno delovanje in posebno za njegov trud in dar pri napravi krasnih novih zvonov.

(Iz Poljan nad Škofjo Loko, 4. julija.) V nedeljo, 22. julija pride k nam naš rojak dr. Fr. Ušeničnik, ki je ravnokar dovršil svoje študije v Rimu. Opravi bo slovesno sv. mašo, prvo v Poljanah. Veselimo se č. gospoda prav presrečno vsi. Zato mu kličemo že na pot, naj bi ga Bog zdravega in čilega privel po 7 letih truda in napora v prijazno rodno vasico. — V ponedeljek so prijeli pri nas vojaka, beguna. Prišel je čez hribe v hišo tukajšnjega posestnika, kjer so bili doma samo otroci. Ne ve se, jeli kaj stikal po shrambah ali ne, to je gotovo, da je zbežal, ko je prišel gosodar. Prijela sta ga gosodar in sosed. Begun je Nemeč, belgijec; povedal je, da mu je prav nagajal njegov četovodja. Pač hudo znamenje slabih razmer tudi med vojaštvom!

(Strela) Na Ježici je v noči od 4.—5. t. m. strela udarila v bližini farne cerkve v poslopje Gorvečev. K sreči ni vnela s slamo krite hiše in ni poškodovala nobenega, pač pa je v sobi in shrambi okrušila zid, pobila in raz zid pometala nekatere podobe, šla v hlev in na vrtu je dolgo črto zemlje razkopala. V hiši in okolici je naredila ravno o polnoči velik strah.

(Kmetijske podružnice v Begunjah tombolo) je dovolilo finančno ministerstvo; čisti dohodek je namenjen napravi vzorne sušilnice za sadje.

(Goriške novice). Prihodnje leto bo stoletnica bratovščine presv. Srca v stolnici, katero bode proslavili z izrednimi cerkvenimi slovesnostmi. — „Circolo cattolico“ priredi v nedeljo izvanreden shod z govori, godbo in petjem v Flumičelu. — „Lega nazionale“ je imela v nedeljo občni zbor v Gorici. Sešli so se legovci iz Trsta, Istrije, Dalmacije in južne Tirolske. Na kolodvoru so jih vsprejeli goriški legovci. V mestnej dvorani jih je pozdravil dr. Cannetti. Zborovali se v gledišču. Poročali so o delovanju „lege“, pogreli staro maslo o laškem vseučilišču v Trstu. Ker so videli, da to kislo grozdje ne bo takoj dozorelo, sklenili so izposlovati v Avstriji priznanje izpitov polaganih na laških vseučiliščih. Pri Dreherju so obedovali. Proti večeru imeli so veselico v prostorih „Gimnastike“. Svirala je mestna godba. V ponedeljek poslovili so se prijatelji? slovanstva od laške (?) Gorice in ogledali si v Furlanijo; Cervinjan, Oglej in Tržič. Kljubu občnemu zboru „Lege“, mi Slovenci v Gorici še dihamo, zvesti svoji veri, narodnosti in svojemu vladarju. Kak vik in krik bi zagnali po laških listih, ako bi n. pr. občni zbor družbe sv. Cirila in Metoda sklenil delovati na to, da bi se v Avstriji priznali preskušnje ruskih vseučilišč?! Jojmeue, to bi treskalo in gromelo v oblakih laškega časopisja. Takoj bi bili Slovenci panslavisti, nezvesti habsburški dinastiji, izdajice in kar je še lepših priimkov. — V praznik sv. Petra in Pavla nadejalo se je mnogobrojna množica Goričanov in okoličanov sreče pri običajnej tomboli. Prvi dobitek v znesku 100 gld. dobil nek solkanski kmet, drugi pa v znesku 200 gld. pa neki delavec iz Standreža. (Strela.) Iz Loke se nam sporoča 4. t. m.: Včeraj popoldne nastala je pri nas silna nevihta. Kajzarico Marijo Benedičič in njeno 15 letno hčer Barbaro, ki sta blizu Crngroba, delali na polju a vsled gromenja zavetja iskali pod bližnjim hrastom, zadela je strela. Ljudje so ju našli že mrtvi.

(Slavnosti škofovske v Zagrebu) dne 8. julija vdeležil se bo tudi dunajski papežev nuncij nadškof Agliardi.

(Utonil je) dne 2. julija pri kopanju 15 letni sin nadučitelja Grossa v Vremskem Britofu v senožetskem okraju.

(Iz Bohinja.) 2. julija se nam poroča: Odkar se omejujejo našemu kmetovalcu pravice gledé pašnikov, množé se čim dalje bolj nezadovoljnost, revščina in žali Bog tudi nesreče. Ubogi kmet pase svoja živinčeta po nevarnih, strmih višavah, kjer mu brezsrčna gospoda ne more in ne sme zaklinčiti trdih skal. Tu sem goni lačno živino, ki mu je jedini dohodek, s kojim plača davek in druge potrebsčine, da jo preredi z redkimi bilkami ob strmih skalovju, dočim so nekdanji pašniki pristopni le strastnim lov- cem, neusmiljenim drvarjem in pa razni divjačini. Bog pa obvaruj, če bi se zmotilo kdaj v tak pašnik

kmetovalčevu živinče, takoj zapade njega lastnik ostri kazni. Zato je čisto naravno, da je v Bohinju goveje živine čim dalje manj. Marsikateri kmet, ki je pred nekaj leti gonil po več glav v planino na pašo, sedaj siromašno pase nekaj bornih kozic ali ovac po nevarnem, skalnatem, soseskinem svetu. — Torej pač ni čuda, da zdihuje Bohinjec po bolj- ših, nekdanjih časih, da toži nad sedanjimi razmerami in prosi merodajne kroge pomoči. In dokler se po- stavno ne vrede planine in sploh pašniki v korist kmetom in ne posameznikom ali še celó divjačini, ni mogoč nadaljni gospodarski napredek. Bog daj, da bi se v tem oziru kmalu obrnilo na bolje! Ne mine skoraj leto, da bi se kak mladenec ne pone- srečil pri nevarnem delu, ali paši v gorovju. Toda treh ponesrečenih mladeničev v teku komaj sedmih mesecev, ne pomnijo niti stari ljudje. Zadnja ne- sreča prigodila se je 27. junija: Janez Zupanc v 15. letu iz Stare Fužine fare Srednje Vasi pasel je koze v tako imenovanih „Krsteniških gorah“. Ker ga ni bilo kakor po navadi na večer domu, šli so ga takoj domači iskat. A njih trud bil je isti večer zastonj. Veliko ljudij se napoti drugi dan v gorovje, da bi zgubljenega pastirja našli. Slednjič ga najde brat njegov v globokem prepadu mrtvega z razbito glavo in večkrat zlomljenima nogama. Revez se je ponesrečil, hoteč si menda ogledati v bližini pasočé se mlade kozličce. Pod nogami se mu je odkrnil kamen — in padel je v več metrov globok prepad.

(Umrl) je dne 1. t. m. pri milosrdnicah v Reki vč. g. Nikola Sparožič, duhoven krške bi- skupije, veren narodnjak i res pravi svečenik. La- skega leta iskal je zdravja v Kamniku, kjer se je tudi še precej popravil, a žalibog samo začasno. Zadnji čas prišel je v Reko radi boljše lečniške po- moči — a zastonj — Bog ga je klical k sebi — svojega vernega služabnika. Naj počiva v miru! — Pogreb je bil dne 2. t. m., obilna udeležba reške duhovščine in prijateljev je bila mnogobrojna.

(Hišna in uredniška preiskava). V torek po 11. uri predpoludne došla sta dva uradnika policije v uredništvo lista „Il Pensiero Slavo“ v Trstu nalogom, da preiščeta uredništvo in stanovanje go- spoda urednika Antona Jakića. Preiskava je bila zelo natančna in je trajala skoro 2 uri. Kakor ču- jemo, ostala je preiskava brez vspeha.

(Iz Prage.) 1. julija. Ruski konji so prišli na vrsto tudi v seji mestnega zbora. Njih kupca Vein- duláka so interpelirali, je li res, da imajo konji to- toliko napak. Zanimivo je, kako jih „Nar. Listy“ hvalijo in staročeški listi grajajo. Da niso vsi za na- menjeno rabo, se mora priznati. — V tovarni trrdke Matterna in Skřivan so začeli rabiti stroj za upo- rabo dima po sistemu Roberta Matterna. Zeleti bi bilo, da bi vse tovarne novo iznajdbo uporabile; Praga brez dima bi bila ličnejša, pa tudi zdravejša. — Nj. ekscelenca naučni minister vitez Madejski se je pripeljal v Prago ter si ogledal skoraj vse javne zavode. Obljubil je, da bode podpiral prošnjo za zi- danje novega semenišča, kajti sedanje ni prav zdravo, kakor baš tudi brnsko. — Nadvojvodinja Marija Annuncijata je imenovana za opatinjo plemškega za- voda na Kralj. Vinogradih. — V Novem Štraseci je izlival dr. Ed. Gregr svojo jezo na staročeške časnika- rje; čital jim je neznačajnost, da bi takoj služili Mladočehom, ako bi bili bolje plačani. Ko so se na- padani odzvali, ni mogel slavni junak dokazati svoje trditve, preklicati pa je ni hotel, ker tožiti ga ne morejo. Tudi možko! — Kriza v narodnem gle- dišču je končana. Vodja Šubert še ostane. Obe stranki ste se spravili.

(Iz Brna.) Pri Všeminu je našel Ignacij Pouč novo, zelo redko rastlino Aremonia agrimonoides, katera še v gorskih pokrajinah ne raste. Vsakemu, kdor bi jo rad dobil, je določil proti prispevku za revno cerkev v Všeminu pri Vyzovicah. — V Olo- mucu je umrl kanonik profesor Anatole d'Orsay po težki bolezni. Bil bi postal kanonik še tedaj, ko je bil klerik, ali njegov oče mu je rekel: „Nisi se podal v bogoslovje, da bi postal kanonik, marveč dober duhoven.“ Kapelanoval je v Olomueu, v Kirch- bergu na Spodnjem Avstrijskem, kjer je pozneje tudi župnikoval. Kanonik je postal leta 1881, ko se je poslovil iz Kojetina. Umrl je star 70 let, plemenit ne samo po stanu, ampak tudi na duši in zaslugah.

(Ponudbena obravnava.) Dne 28. julija 1894 ob 10. uri dopoludne vrši se v c. in kr. pomorski bolnici v Pulju v namen preskrbitve hrane za bol- nike, strežnike in druge, ki so prideleni c. in kr. pomorski bolnici, za dobo od 1. jan. 1895 do 31. decembra 1897, ponudbena obravnava. Podrobnost

je razvideti iz ponudbenega razpisa, ki je na ogled tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice, kjer se lahko vpogledajo tudi pogodbeni pogoji in ponudbeni obrazci.

Društva.

(V a b i l o) k veselici, katero priredi „Moravsko pevsko društvo“ dne 8. julija 1894. pri Karku v Moravčah. Vpored: 1. Foerster: „Sokolska“, moški zbor. 2. Sattner: „Na planine“, mešan zbor. 3. Ipa-vic: „Oblaku“, četverspev. 4. Volarič: „Zvezna“, moški zbor. 5. Hubad: „Ljub'ca povej, povej!“, šestroglasen mešan zbor. 6. Vilhar: „Slovenec in Hrvat“, moški zbor. 7. Hubad: „Škrjanček poje, žvrgoli“, mešan zbor. 8. Prosta zabava. Začetek ob 4. uri popoldne. — Vstop prost. K obilni udeležbi prijazno vabi odbor.

Telegrami.

Celoveo, 5. julija. Sinoči je žarel slovenski Gorotan v mogočnem svitu Ciril-Metodovih kresov, katerih je bilo nepričakovano veliko nasprotnikom v dokaz, da Slovenci še živijo!

Dunaj, 4. julija. Poročila, da Csiraky izstopi iz ministerstva vnanjih stvari, so, kakor piše „Fremdenblatt“, izmišljena.

Gostinec, 4. julija. Nadvojvoda Franc Ferdinand je prišel semkaj.

Praga, 4. julija. Društvo čičarskega „...“ metno ječo ... tajnega društva

Ampešta, 4. julija. Zbornica posancev je danes dopoldne imela zadnjo sejo pred počitnicami. Vzela je na znanje poročilo, katere stvari je rešila gospodska zbornica, in potem se je seja, ki je trajala le nekaj minut, z eljenklci zaključila.

Sredeo, 4. julija. Ministerstvo vnanjih stvari je odredilo sodnijsko preganjanje proti kabinetnemu načelniku Stambolova Kristu Karagjegovu, zaradi izneverjenja. Izneveril je baje več denarja, ko je bil pri diplomatskem agentstvu v Carigradu.

Pariz, 4. julija. Mislilo se je v zbornici predlagati, da se Carnotovi soprogi dovoli pokojnina, pa jo je odklonila, ker je Francija že tako dovolj pokazala, da delovanje pokojnikovo ohrani v hvaležnem spominu.

Pariz, 4. julija. Osnova se je odbor gospej, da nabira doneske, da v spomin Carnotov osnuje kako dobrodelno napravo.

Pariz, 4. julija. Turpin se je povrnil v Pariz.

Berolin, 4. julija. Avstrijski veleposlanik pojde danes v Bremen, da izroči svojo poverilnico.

Monakovo, 4. julija. V pravdi zaradi tatvin Lenbachovih slik je kazensko sodišče obsodilo bišnika Wagnerja v 1 in polletno ječo in triletno zgubo časti, slikarja Bubeniczka v 1 in pol- in Zagla v 2 in polletno ječo, komisijonarja Deiningerja v 1 in polletno ječo. Poslednje zaradi shranjevanja ukradenih rečij.

Nizza, 4. julija. Včeraj popoldne zaprli so pet italijanskih anarhistov.

Rim, 4. julija. Danes so zaprli 160 anarhistov. V Genuvi so zopet zaprli jednega Caseriovega tovariša.

Rim, 4. julija. Na zahtevanje francoskega oblastva je bila danes preiskava pri materi Caseriovi. Mati je preiskovalni oblast-

niji izročila vse papirje. Poslednje pismo je od februarja, v katerem prosi, naj mu mati pošlje 80 lir. Mej papirji je bila tudi jedna sinova fotografija. Papirje so poslali francoskim oblastvom.

Rim, 5. julija. „Popolo Romano“ poroča, da je policija zasledila zaroto anarhistov, katera je bila najela Lega, da je napal Crispia.

Peterburg, 4. julija. Kitaj se je obrnil do Rusije, da posreduje v korejski zadevi. Japan je kaj hladno vsprejel ta poziv.

Peterburg, 5. julija. Od 1. do 3. t. m. je tukaj zbolelo 21 ljudi za kolero in šest umrlo.

Stavanger, 4. julija. Nemški cesar in cesarica sta prišla semkaj.

Chicago, 4. julija. Iz Sheri dana je v Chicago prišlo več konjice in topničarjev, da zabranijo štrajkovcem ovirati železniški promet.

Chicago, 5. julija. Pet tisoč štrajkovcev polastilo se je rudnika v grofiji Gogebio. V Michiganu je bilo več bojov in je več mrtvih. V drugih krajih so požigalci porušili železniške vagonne in mostove.

Mi svoje častite čitatelje opozarjamo, da bo de žrebanje ... kih srečk s 5 glavnimi dobitki a 10.000 kron

Il so:

4. julija. ... sin, 2½ meseca, Vegove ulice 12, bozja

V bo

2. julija Marija Krivic, gostija,

Tuji.

3. julija.

Pri **Stonu**: Partl, Bukovsky, Glück, Windar, König z Dunaja. — Stunzl iz Plzna. — Wunderlich in Sonikva iz Altenstadt-a. — Leder, List iz Gradca. — Kaiser iz Zagreba. — Schussnik iz Trsta. — Stirn, Silberhuber iz Opatije. — Schreiber iz Pulja. — Brunetti iz Gorice. — Križaj iz Prema. — Fortar iz Košane. — dr. Franz iz Maribora.

Pri **Maliču**: Amon, Steinbeck, Petrovits, Schwarz in Reiter z Dunaja. — Oswald, Pertz iz Kočevja. — Pittersmann iz Gradca. — Radl, Lehmann iz Novega Mesta. — Simon, Kalmann, Schmückler iz Maribora. — dr. C. Depura iz Trsta. — Šega iz Podlipa. — Schneller iz Pulja. — Grünbach iz Pariza. — Otto in Lochner iz Celja. — Schweizer iz Neukirchen-a.

Pri **Južnem kolodvoru**: Goller iz Celovca. — Antič iz Selc. — Sinreich z Dunaja. — Kulmann iz Pirmasens-a. — Povirk iz Zagreba.

Pri **bavarskem dvoru**: Bolta, župnik, iz Ledin. — Blok, župnik, iz Jagersč. — Košar iz Ilir. Bistrice. — Candusso iz Trsta.

Pri **avstrijskem caru**: Kolakovič, natakari, iz Slavonije. — Elizabeta Herzl, natakarica, iz Ljubljane.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	737.8	21.2	sl. vzh.	jasno	21.40
4. 2. u. pop.	736.1	26.6	brevz.	del. oblač.	dež
9. u. zveč.	737.5	18.0	sl. zapad	oblačno	

Srednja temperatura 21.9, za 2.0° nad normalom.

Cerkvene ure,

potem ure za samostane, šole, tovarne, javna poslopja izdeluje izvrstno dobro, strokovnjaški sestavljene in narejene vsled razdelitve dela mnogo bolje in ceneje, kakor drugi konkurentje, in z ugodnimi plačilnimi pogoji za župnijske urade in občine

tovarna za cerkvene ure s parno vršbo 341 4-3

FR. MORAVUS v Brnu na Moravskem.

Proračuni cen zastoj in franko.

Premevano s prvimi darili v Londonu, Bruselju, Palermu, Kromerizu, Lincu, Boškoviću itd.

Dunajska borza.

Dne 5. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 05 kr.
Brebrna renta 5%, 16% davka	98
Zlata renta 4%, davka prosta	121 85
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	95 05
Akoije avstro-ogerske banke, 800 gld.	1001
Kreditne akoije, 180 gld.	351 10
London, 10 funtov strl.	125 35
Napoleonondor (20 fr.)	9 97
Cesarski cekini	5 92
Nemških mark 100	61 42½

Dne 4. julija.

Ogerska zlata renta 4%	120 gld. 70 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 05
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	158
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 50
Zastavna pisma avstr. oer. zem. kred. banke 4%	98 50
4% kranjsko deželno posojilo	97 10
Kreditne srečke, 100 gld.	196
St. Genois srečke, 40 gld.	70

4% srečke dunajske parobrodne družbe	— gld. — kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 40
Rudolfove srečke, 10 gld.	22
Salmove srečke, 40 gld.	70
Waldsteinove srečke, 20 gld.	49 50
Ljubljanske srečke	24 25
Akoije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 65
Akoije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. sr. v. 3030	—
Akoije južne železnice 200 gld. sr.	104 75
Papirnih rubeljev 100	134 25

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjša dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvari, potem o kurnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.